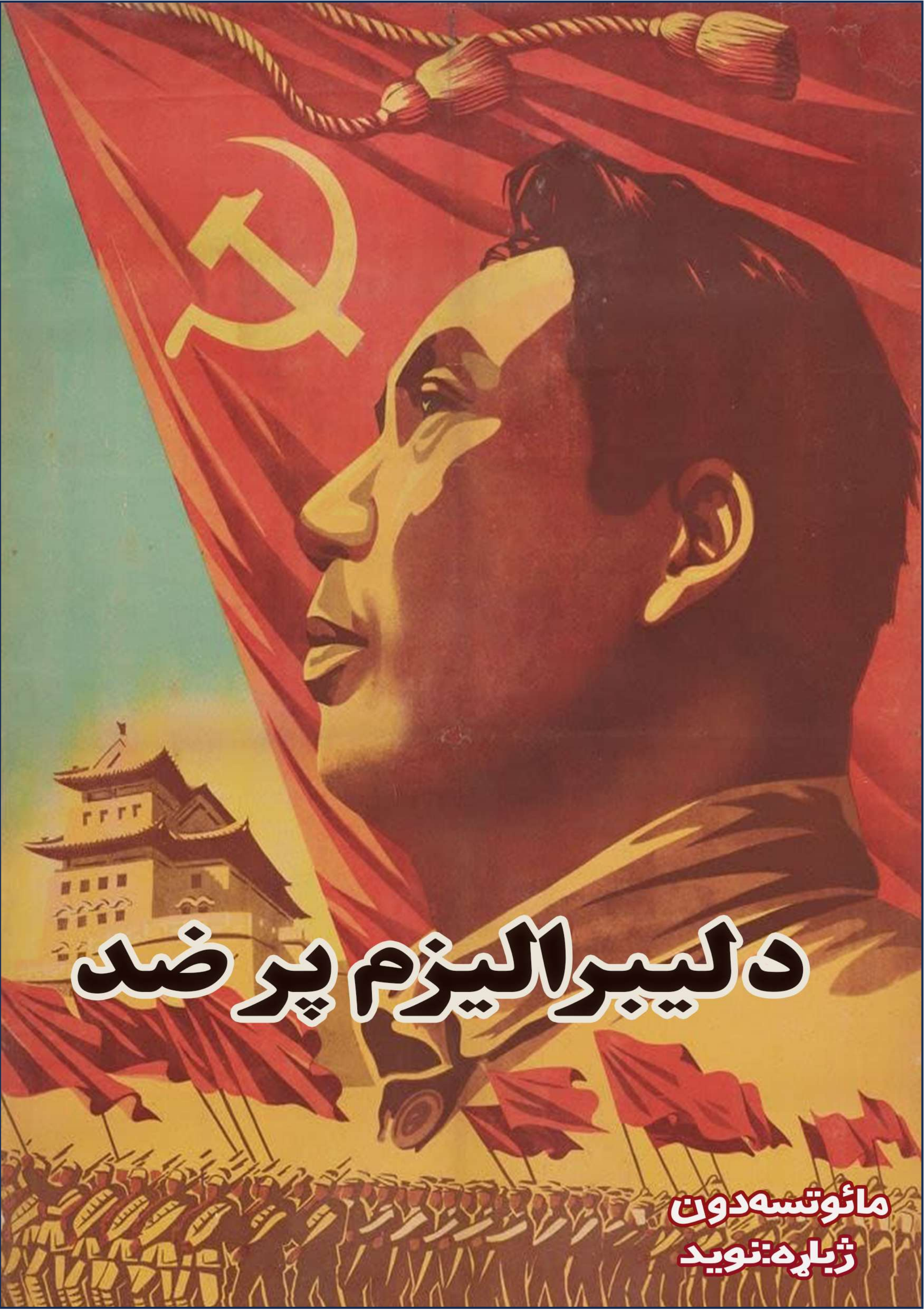

د لیبرالیزم پر ضد

مائوتسه‌دون

ژباړه:نوید

د لیبرالیزم پر ضد

مائوتسه دون

د لیبرالیزم پر ضد

مائوتسه دون

ژباړه:نوید

سمون:زیر افغان

برېښنايي خپرېدنه او بیا کتنه: مرغومی۱۴۰۲

د لیبرالیزم پر ضد

موږ د فعالې ایډیولوژیکې مبارزې پلویان یو، ځکه چې دغه مبارزه هغه وسله ده، چې په انقلابي گوند او سازمانونو کې دننه زموږ د جگړې په گټه یووالی تضمینوي. دغه وسله باید هر کمونیست او هر انقلابي په لاس کې ولري.

خو لیبرالیزم ایډیولوژیکه مبارزه نه مني او د غیر اصولي سولې او هوساینې سپارښتنه کوي، له دې کبله د یوه منحط او مبتذل کړندود د رامنځ ته کېدو لامل گرځي، او د گوند انقلابي سازمانونو کې ځینې واحدونه او کسان سیاسي فساد ته کاږي.

لیبرالیزم په بېلابېلو بڼو ځرگندېږي:

کله چې په روښانه توگه ځرگندېږي، چې یو چا تېروتنه کړې، خو بیا یوازې له دې امله، چې هغه یو آشنا، یو وطندار، یو هم ټولگی، یو خوږ دوست، یو گران ملگری، یو هم چاری، یا یو پخوانی تر لاس لاندی کس دی، له هغه سره د اصولي بحث څخه ډډه کول، د سولې او دوستۍ د ساتلو لپاره چارې په خپل حال پرېښودل، یا د نېکو اړیکو ساتلو لپاره د مسایلو د پرېکنده حل پر ځای له هغو سره د سرسرېن چلند غوره کول. پایله به یې دا شي، چې هم ډله لطمه ووینې او هم د پام وړ کس - دا د لیبرالیزم د ځرگندېدو لمړۍ بڼه ده.

د افرادو شاته د مسئولیت له احساسه پرته پر هغو نېوکه کول؛ تشکیلاتو ته په فعال ډول د خپلو وړاندیزونو نه وړاندې کول؛ د اشخاصو په شتون کې د هغو په اړه د خپل نظر له ویلو څخه ډډه کول، خو تر شا یې خبرې کول؛ په غونډو کې له خبرو څخه ډډه کول خو تر غونډې وروسته خورا ډېر غږېدل؛ د گډ ژوندانه د اصولو په اړه

بې پروا اوسېدل او ځان له لټۍ او بې بندوبارۍ سره عادتول ـ دا د لیبرالیزم د څرګندېدو دوهمه بڼه ده.

هره چاره، چې شخصاً په ځان پورې تړاو نلري، د پېښو لاس ته سپارل؛ د یوه مطلب د ناسمتیا په اړه د بشپړې خبرتیا سره سره د هغه په اړه د امکان تر بریده له نظر ورکولو څخه ډډه کول؛ په چالاکۍ سره د ځان ساتل او یوازې ځان له تېروتلو څخه ژغورل – دا د لیبرالیزم د څرګندېدو دریمه بڼه ده.

له اوامرو څخه سرغړول، او خپل اندونه پر هغو غوره ګڼل؛ له تشکیلاتو څخه د بې ځایه تمو لرل، خو په تشکیلاتي انضباط هېڅ نه پوهېدل – دا د لیبرالیزم د څرګندېدو څلورمه بڼه ده.

د دې پر ځای چې د وحدت یا پرمختګ یا په سم ډول د کار د تر سره کولو لپاره مرسته وشي او یا بحث تر سره شي او د ناسمو اندونو پر ضد مبارزه وشي د یووالي او پرمختګ او یا د چارو د نظم او ترتیب لپاره د مبارزې او جګړې پر ځای، په شخصي بریدونو لاس پورې کول، د دنګلو او مرافعو په لاره اچول، خپله کرکه او غلیمتوب بربنډول او غچ اخېستل – دا د لیبرالیزم د څرګندېدو پنځمه بڼه ده.

د ناسمو اندونو له اورېدو وروسته، هغه ناسم نظرونه، چې تر غوږه کېږي، نه ردول، او ان د انقلابي ضد عناصرو اندونو ته غوږ کېدل، خو د هغو په اړه ګزارش نه ورکول، له هغو سره په سړې سینې داسې چلند کول، چې ګواکې اصلاً څه پېښ شوي نه وي – دا د لیبرالیزم د څرګندېدو شپږمه بڼه ده.

د ولسي پرګنو په منځ کې اوسېدل، خو له تبلیغ او هڅونې ډډه کول، په غونډو کې خبرې نه کول، څېړنه نه کول، د پرګنو د وضعې په اړه نه پوښتل، د پرګنو کړاوونو ته نه رسېدل، د پرګنو په وړاندې بې توپیره پاتې کېدل؛ د دې خبرې هېرول، چې

دی یو کمونیست دی او په پای کې د کمونیست گوند یو غړی له معمولي کسانو سره یو شانول- دا د لیبرالیزم د څرگندېدو اوومه بڼه ده.

د هغو کسانو کړنو په وړاندې، چې د پرگنو گټې تر پښو لاندې کوي، نه غوسه کېدل، تذکر نه ورکول، د هغه مخه نه نیول، او منطق او دلیل نه ویل، بلکې د هغه مخه پرانیستې پرېښودل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو اتمه بڼه ده.

په جدیت سره کار نه کول، ځانگړې برنامه یا تاکلی لور نه لرل، بلکې کارونه خدای ته سپارل او په سرسرې ډول ترسره کول - «تر هغو چې سړی راهب دی، کار یې د زنگ وهل دي» - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو نهمه بڼه ده.

ځان داسې شخص گڼل، چې د انقلاب لپاره یې گران بیه کارونه تر سره کړي دي، په خپل تېر وخت نازېدل، د لږ اهمیته کارونو په غاړه اخیستلو څخه ډډه کول، خو د مهمو دندو د تر سره کولو وړتیا نه نلرل، په کار کې لاپروایي او په زده کړې کې لټې ښودل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو لسمه بڼه ده.

په خپلو تېروتنو پوهېدل، خو د هغوی د سمون لپاره هڅه نه کول، د ځان په اړه لیبرالیستي چلند غوره کول - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو یوولسمه بڼه ده.

البته نور اړونده ډولونه هم شمېرلای شو، خو دغه یوولس مادې یې عمده ډولونه دي.

په یوې انقلابي ډلې کې لیبرالیزم یوه ډېره زیانبخښونکې ښکارنده ده. لیبرالیزم د وینې په څېر یو موتی توب او یووالی په تدریجي ډول له منځه وړي، اړیکې شلوي او د نافعالتیا او د نظر د اختلاف لامل گرځي. لیبرالیزم د کلکو تشکیلاتو بربادونکی او د صفوفو ترمنځ د پولادیز انضباط له منځه وړونکی دی، د سیاسي لارښوونو د بشپړ تر سره کولو مخه نیسي او په پای کې گوندي سازمانونه له هغو پرگنو څخه،

چې د ګوند تر لاربښوونې لاندې دي، جلا او لېرې کوي. دا یو بی ساری بد چلند دی.

لیبرالیزم د کوچنۍ بورژوازي له ځان غوښتنې څخه سرچینه اخلي، چې شخصي ګټې د انقلاب پر ګټو غوره ګڼي.دا په خپله د ایډیولوژیک، سیاسي او تشکیلاتي لیبرالیزم د سر پورته کولو لامل ګرځي.

لیبرالان د مارکسیزم آرونو ته د وچو تجریدي دُګمو په سترګه ګوري. هغوی مارکسیزم مني، خو چمتو نه دي چې هغه پلی کړي او یا یې په بشپړه توګه یې پلی کړي. هغوی چمتو نه دي، چې مارکسیزم د خپل لیبرالیزم ځایناستی وګرځوي. دغه کسان هم د خپل ځانګړي مارکسیزم خاوندان دي او هم خپل لیبرالیزم ساتي – دوی د مارکسیزم غورې وهي، خو د لیبرالیزم په طریقې عمل کوي. د نورو په هکله مارکسیزم کاروي، خو د ځان په هکله لیبرالیزم. د دوی په پنډکي کې همه دا شته او هم هغه، او هر یو د کارولو ځانګړی ځای لري. دا د ځینو کسانو د تفکر طریقه ده.

لیبرالیزم د اپورتونیزم د څرګندېدو یوه بڼه ده، او له بنسټه له مارکسیزم سره په تضاد کې دی. لیبرالیزم یوه منفي ښکارنده ده، چې اغېزه یې په عیني توګه له غلیم سره مرسته ده، له همدې کبله دښمن زموږ په منځ کې د لیبرالیزم له شتون څخه خوشالېږي. دا ده د لیبرالیزم منځپانګه، لیبرالیزم ته د انقلاب په لیکو کې په هېڅ ډول ځای نشته.

موږ باید د مارکسیزم د مثبتې روحیې په رڼا کې پر لیبرالیزم، چې منفي دی، برلاسي شو. یو کمونیست باید مخامخ، صادق او فعال وي، د انقلاب ګټې باید تر خپل ځان څخه لا ارزښتمنې وګڼي او شخصي ګټې باید د انقلاب د ګټو تابع کړي، باید تل او په هر ځای کې پر سمو آرونو ټینګار وکړي او د هر ډول ناسم اند او کړنې په وړاندې په نه ستړې کېدونکې توګه مبارزه وکړي، چې د ګوند ګډ ژوند پیاوړی او

له پرګنو سره د ګوند اړیکې نورې هم غښتلې کړي؛ هغه باید ګوند او پرګنو ته تر هر چا ډېره پاملرنه ولري، نورو ته باید تر خپل ځان څخه زیاته پاملرنه وکړي. یوازې په دې ډول هغه یو کمونیست نوملای شو.

ټول وفادار، رښتیني، فعال او شریف کمونیستان باید د ځینو کسانو د لیبرالي چلند پر ضد د مبارزې لپاره سره یو شي، او هڅه وکړي هغوی سمې لارې ته راولي. د ایډیولوژیکې مبارزې په مرچل کې زموږ له دندو څخه یوه دنده دا ده.

د سپتمبر اومه، ۱۹۳۷

لیبرالان د مارکسیزم آرونو ته د وچو تجریدي دُګمو په سترګه ګوري. هغوی مارکسیزم مني، خو چمتو نه دي چې هغه پلی کړي او یا یې په بشپړه توګه یې پلی کړي. هغوی چمتو نه دي، چې مارکسیزم د خپل لیبرالیزم ځایناستی وګرځوي. دغه کسان هم د خپل ځانګړي مارکسیزم خاوندان دي او هم خپل لیبرالیزم ساتي –هغی د مارکسیزم غوري وهي، خو د لیبرالیزم په طریقې عمل کوي. د نورو په هکله مارکسیزم کاروي، خو د ځان په هکله لیبرالیزم. د دوی په پنډکي کې همه دا شته او هم هغه، او هر یو د کارولو ځانګړی ځای لري. دا د ځینو کسانو د تفکر طریقه ده.